

назовавхть отъ Старопланицы тѣ *Румани* и Тракиа *Руманъ* т. е. *подвластни* Романовъ.¹⁾

Малочисленный брой на Гръцы тѣ, кои то ся уграничавахъ въ *Моріа* въ общтѣ подъ Ахайскажъ обльсть Римскж, коей цървьнствууютъ градъ бѣше Солунъ, а нѣ Атины, и слабость та до кожъ то бѣхж достигли тии, отъ завладение то іоште Александра Македонца и подирь разпадванье то на това великанско царство, тыя сичкы бѣхж причини штото Гръци тѣ, чрѣзь оржжие, ништо не можіахж да прѣдприѣмнжтъ противъ Стараго Рима; а кога то ся поіави Новыи Римъ въ Визж, тии одавно вѣкы бѣхж Римска обльсть и даже народно то си имя *Еллинъ* и *Гръкъ* бѣхж приубърнжли въ *Ρωμαῖος* = Римлянинъ, какъ и іазыка си простонародие то назоваваше, и назовава іоште до днѣсь, *Ρωμαῖκὰ* = Римскы вмѣсту *Ἑλληνικά* = Елленскы. Тий обаче, съ сичкажъ слабость, вѣрни на стары тѣ си начяла и прѣданыя, слѣдвахж удѣлоторение то на голѣмж тж си идежъ: *панеллинизма*, чрѣзь разпрострънение то іазыка си, и работіахж неуморно въ штетж на *панлатинизма*, іоште прѣды поіавление то Византийскыя държіавы. А кату ся поіави тіа, прилѣпихж ся при неж до толкова штото, можи ся каза навѣрно, отъ сичкы тѣ другы народности, отъ коихъ то ся състоѣше тіа държіава, Гръци тѣ сж имали най-голѣмо вліаніе въ управление то ѳ, на кое имъ помогна най-млого Хрїстианство то, нѣ подъ имя то *Ромти*. Доказательство врѣху това е чи тии въ десятый вѣкъ успѣхж да въведжтъ свои іазыкъ за *званиченъ* (официаленъ) іазыкъ на Имперіиж тж; а латинскый іазыкъ кой то владѣіаше до тогава прѣстана вѣкы власть тж си за всегда тамо. На това имъ помогна най-млого вѣройсповѣдний раздоръ и раздвоенье то на чърквы тѣ.

¹⁾ За древность тж и голѣминж тж Българскаго народа вишь въ съчинение то: „Българска Старина“ изд. въ Букур. 1865.